

har gjort et saadant Tilbud, hvad vil det faa egentlig sige? Det vil ikke sige, at Kommunalbestyrelsen eller de nuværende Borgere, der have besluttet at gjøre et saadant Tilbud, tilbyde at betale disse Penge af deres egenomme. Naar det var Tilfældet, og de stode med Pengene i Haanden, saa at Byrden kun faldt paa den nuværende Kommunalbestyrelse, de nuværende Borgere, saa vilde jeg sige, at disse vare fuldstændigt kompetente til at afgjøre, hvad der var passende og rigtigt i denne Henseende at tilbyde. Men her er Forholdet et heelt andet; det er ikke den nuværende Kommunalbestyrelse, ikke de nuværende Borgere, der skulle udrede Pengene, men de blive at udrede af den hele kommende Slægt, og for den er Kommunalbestyrelsen ikke et fuldgjaldigt Organ; thi den kommende Slægts Interesser kunne kun rettelig varetages gennem Regjeringen og den lovgivende Magt. Jeg kan derfor ikke skjønne, at der kan lægges nogen synderlig Vægt paa dette Tilbud. Men hertil kommer en anden Betragtning; det er den historiske Oprindelse til dette Tilbud. Da Nykjøbing Kommune ansaae det overordentlig vigtigt at erholde en saadan Bro anlagt, henvendte den sig til den daværende Indenrigsminister og anmodede ham om at sætte Sagen i Bevægelse. Ministeren svarede dertil, at han ikke kunde finde det forsvareligt at foreslaae Rigsdagen, at Staten til dette Foretagende skulde tilskyde mere end de to Trediedeel; hvorledes Kommunen vilde skaffe den ene Trediedeel, maatte han overlade til Kommunen. Kommunen bankede da naturligviis paa Amtsrådets Dør, men jeg kan just ikke sige, at det var noget overmaade rigeligt Tilbud, der kom fra den Side; der blev kun tilbudt 20,000 Rbd. Nu stod altsaa Sagen saaledes, at enten maatte Kommunen lade hele Sagen falde, eller ogsaa maatte den, hvad enten den kunde eller ikke, skaffe de 30,000 Rbd. tilveie, som vare nødvendige for at faae Sagen fremmet. Saaledes er den historiske Tilblivelse af denne Sag, og nu vil jeg spørge, om det er billigt, især naar man kommer til den Hovedbetragtning, at Sagen har en saa almindelig Interesse for Staten, at den bør betragtes som et Hovedlandeveisarbejde, om det da er rigtigt at lægge Vægt paa dette Princip. Med Hen-

syn til det andet Princip, jeg har omtalt, forekommer det mig, at det ikke kan gjøres anvendeligt i denne Sag; at Ministeriet kommer og beder Rigsdagen om en Bevilling til dette Anlæg, bliver ialtsald kun det Sekundære. Det første og væsentligste Punkt, der ligger for, er: Bør dette for det Almene nyttige Foretagende fremmes, og hvorledes skulle Udgifterne dertil udredes. Bevillingsspørgsmaalet træder som sagt her tilbage i anden Række og kan ikke stilles forrest, og naar dertil kommer, at vi alle ere enige i den Betragtning, at Regler, som Lovgivningen indholder om Hovedlandeveisarbejder, skulle gjøres anvendelige, saa opstaaer der ikke længer Spørgsmaal om, hvormeget der skal bevilges af Staten — thi det er givet ved disse Regler — men Spørgsmaalet er, hvormeget der i dette særegne Tilfælde udenfor de almindelige Regler skal udredes af vedkommende Kommune for at faae Sagen fremmet; det er altsaa en Undtagelse fra de almindelige Regler, hvorom det her gjælder. Jeg skal saaledes tillade mig fremdeles at anbefale til det høitæredede Things Vedtagelse Forslaget under Nr. 9, som er stillet af Udvalget og tiltraadt af den høitæredede Minister. Det under Nr. 4 stillede Underændringsforslag af to af Udvalgets Medlemmer blev stillet paa en Tid, da der overhovedet ikke var indkommet noget Underændringsforslag i den Retning, og man ikke vidste, hvorvidt der vilde blive stillet noget saadant, og man ønskede ad den Veie at imødekomme de Erindringer, som under første Deel af anden Behandling vare gjorte mod den i Forslag bragte Forbelingsmaade. Men efterat den samme Tanke — om ogsaa paa en noget anden Maade — har fundet sit Udtryk i forskellige af de andre Underændringsforslag og navnlig det under Nr. 1 stillede, skal jeg paa egen og Medforslagsstilleres Begne tage Forslaget under Nr. 4 tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 4 er taget tilbage; jeg vil spørge, om nogen optager det.

Madjen: Jeg optager det.

Tscherning: Ogsaa jeg optager det.